

Sodnija ni ugodila zahtevi Fisher Body proti piketom

Včeraj se je vršilo pred okrajnim sodnikom Dempseyem zaslišanje, če se ugoditi zahtevi tovarne Fisher Body, kjer se vrši stavka avtnih delavcev, da se prepove masno piketiranje stavarjev. Sodnik Dempsey je odločil, da o tem ni potreba razpravljati, ker vlada red in mir pred tovarno. Kompanijski odvetnik je nato zahteval od stavarjev, da ne bo izgrediv, dokler ne bo zadeva rešena na sodniji. Vsi so obljubili. Sodnik Dempsey je nato prestavil zaslišanje na četrtek.

Pri Fisher Body je vladal včeraj popolen red in mir. Na promnem sodnikom Dempseyem zaslišanje, če se ugoditi zahtevi tovarne Fisher Body, kjer se vrši stavka avtnih delavcev, da se prepove masno piketiranje stavarjev. Sodnik Dempsey je odločil, da o tem ni potreba razpravljati, ker vlada red in mir pred tovarno. Kompanijski odvetnik je nato zahteval od stavarjev, da ne bo izgrediv, dokler ne bo zadeva rešena na sodniji. Vsi so obljubili. Sodnik Dempsey je nato prestavil zaslišanje na četrtek.

Uporni senat je odsekal skoro polovico od Rooseveltovega posojevalnega sklada

Sinoči, v torek, je poslanska zbornica popolnoma zavrgla Rooseveltov posojilni sklad, katerega je bila že prej senatna zbornica oklestila napol. Republikanci in uporni demokratje so glasovali proti Rooseveltu z 193 proti 166 glasovom.

Ko je Roosevelt o tem slišal, je rekel da bo to stalo davkoplačevalce milijone dolarjev in industrija si ne bo mogla odpomoci.

Kongres se pripravlja, da v soboto zaključi zborovanje in se poda na počitnice.

Washington, D. C. — Zadnje dni zasedanja kongresa je postala senatna zbornica precej varčna in seka na levo in desno iz Rooseveltovih predlogov za trošenje denarja. Tako je senatna zbornica odsekala skoro polovico od Rooseveltovega posojevalnega sklada, ki se je glasil skoro na tri milijarde dolarjev. Iz tega sklada bi se posojevalo denar državam in mestom za gradnjo cest, dajalo posojila raznim tujezemskim državam za boljše trgovanje, za pomoč farmarjem in za druge take svrhe.

Senat je sprejel končno predlog, da se v ta sklad dovoli samo \$1,615,000,000. Predlog je bil poslan v poslansko zbornico, kjer mora biti odobren, predno postane postava. Senat je dodal k predlogu tudi, da so vladni bondi

RFC, ki so plačljivi v 30 letih, podvrženi davkom. To so prve vladne obligacije v zgodovini Zed. držav, ki bodo podvržene davkom, ako poslanska zbornica potrdi predlog senata.

Senat je tudi sprejel predlog, da se doda k postavi, ki daje prednostni vojni veterani WPA delih, da se to v bodoče nanaša tudi na njih žene in vdove.

Prosi za ženo

Pensacola, Fla. — L. W. Vann, železniški strojevodja je zbolel, pa je prosil, naj bi izpustili iz ječe njegovo ženo, da ga obišče. Oblasti so dovolile jetnici sedem dni dopusta, da je šla k bolniški postelji svojega moža. Žena je obsojena na 10 letno ječo, ker je bila v zaroti, da se spravi s tira vlak, katerega je vozil njen mož. Njen mož trdno veruje, da je žena nedolžna.

Novorojenček umrl

Enajst let so čakali pri Mr. in Mrs. Mathew Beros, ki so lastniki znanega fotografskega studia, da bi jih osrečile vile rojenice s potomcem. Na 22. julija se jim je srčna želja izpolnila, dobili so zalega fantka, ki je pa že drugi dan umrl. Velika žalost je zavladala v družini in oče in mati se kar potolažiti ne moreta nad izgubo tako zaželenega prvorojenca. Iskreno sočustvujemo s prizadeto družino.

Zakaj je stavka pri General Motors

Ker vlada splošno zanimanje med ljudmi glede izida stavke pri General Motors, katere podružnica je tudi lokalna tovarna Fisher Body, naj pojasnimo, zakaj da se prav za prav stavka vrši.

Avtna unija je razdeljena. En del jo spada k CIO, en del pa k Ameriški delavski federaciji. Že pred enim mesecem je General Motors naprosila Narodni delavski odbor v Washingtonu, da razpiše glasovanje, katera unija naj zastopa delavce pri General Motors. Odbor ni topogledno storil še ničesar.

CIO unija je zahtevala z G. M. novo pogodbo in večjo plačo za strokovne delavce, ki izdelujejo orodje in modele. General Motors ni hotela oziroma neče podpisati pogodbe z CIO, dokler Narodni delavski odbor ne odloči, katera unija je v večini in da naj zastopa delavce v smislu Wagnerjeve postave. Radi tega je CIO unija poklicala svoje delavce na stavko, unijski delavci pa, ki spadajo k A. F. of L. ne stavkajo.

Iz tega je razvidno, da bi ne bilo stavke in delavci bi lahko dosegli svoje zahteve, če bi ne bili razdeljeni v dve uniji.

Nič strahu ta mesec!

Rim, Italija. — Tukaj se splošno govori, da se v mesecu avgustu ni treba bati vojne, ker bo šel na počitnice Virginio Gayda, urednik Mussolinijevega uradnega trobila. Če ni Gayda za pisalnim strojem in ne piše uredniških člankov k vojni, potem se iste ni treba bati. Italijani pravijo, da imajo toliko domačih ekonomskih problemov za reševati, da nimajo časa misliti na vojno. Na vojno mislijo samo zavezniki, ki nimajo drugega dela, pravijo Italijani.

Preiskava protiameriškega elementa

Washington, D. C. — Komitej poslanske zbornice, ki ima nalogo, da preiskuje delovanje komunistov, fašistov in nazijcev v tej deželi, začne z zasliševanjem v dveh tednih. Čeprav komitej zadnje čase ni posloval, pa je ves čas pošiljal svoje agente po deželi, ki so zbirali dokaze o protiameriškem elementu. Pravijo, da imajo pripravljenega cele kupa gradiva. Preiskovali so zlasti v industrijskih središčih kot v Detroitu, Chicagu in v mestih na zapadni obali. Predvsem se bo bavil komitej s preiskavo komunistov, ker o delovanju fašistov in nazijcev imajo jako malo dokazov, kar se tiče industrijskih središč. Fašisti in nazijci so bolj zainteresirani v vojaške in ekonomske zadeve, s temi se pa ta komitej ne bavi, ker spada to pod justični oddelek vlade o vohunstvu.

Jeklarne poročajo dobro obratovanje ta teden

Youngstown, O. — Obratovanje jeklaren v tem okraju se je zvišalo zadnji teden za eno točko in je zdaj 64% obsežnosti. Prikras je nahajajo v severnem Michiganu, Wisconsinu in Minesoti.

K temu programu bi bil potreben kapital, ki ga naj preskrbi kongres. S tem denarjem bi se napravilo posojila naseljencem, ki bi hoteli začeti tukaj obdelovati rodovitno zemljo, ker zemlja v teh krajih je še v deviškem stanju.

Čehi se zbirajo v cerkvah

Praga, Češka. — Zadnje nedelje se je češki narod zbral v tisočih in tisočih v svojih cerkvah po deželi, da prisostvujejo nedeljski službi božji. Ker je čehom prepovedano vsako javno zbiranje po shodih, so se zadnje čase začeli zbirati pri cerkvenih slovesnostih, da si dajejo poguma za vztrajnost.

25 letnica

Kar natiem sta praznovala svojo 25 letnico srečnega zakonskega življenja naša priljubljena farmarja Mr. in Mrs. Jos. Gramc v Geneti, O. Zadnji petek je minilo 25 let, kar se je Mrs. Gramc prvič peljala v avtomobilu in to je bilo takrat, ko je Jožetu obljubila večno zvestobo. Naše iskrene čestitke in še mnogo let dobrega zdravja!

Pozdravi iz Kanade

Mr. in Mrs. Anton Stanonik ter Mr. in Mrs. J. Papp pošiljajo vsem svojim znancem in prijateljem tople pozdrave iz obiskov po Kanadi in Niagara Falls.

Sodniku Lauschetu ali senatorju Bulkleyu bo ponudena kandidatura

Uradniki okrajnih uradov Cuyahoga okraja name-ravajo vzeti v svoje roke razrvano demokratsko situacijo in izbrati najbolj vplivnega demokrata za županskega kandidata.

Cleveland, O. — V ponedeljek večer se je zbralo enajst okrajnih uradnikov k posvetovanju. Njih namen je bil, da se napravi konec cincanju demokratov, ki ne morejo dobiti kandidata za župana in da kar sami vzamejo zadevo v roke, si izberejo kandidata in vodijo njegovo kampa-njo. Okrajni uradniki k temu posvetovanju niso povabili nobenega izmed demokratskih vodij, ne Gongwerja in ne Millerja. To pomeni, da ta dva ne bosta imela besede v prihodnji županski kampanji, če se tem okrajnim uradnikom posreči dobiti kandidata.

Okrajni uradniki so se združili na eni točki, ki bo njih glavni cilj, da se izbere enega najbolj vplivnih demokratov za kandidata in sicer takega demokrata, ki bo tudi dober župan.

Kot se sliši, nameravajo ti okrajni uradniki vprašati sodnika Frank J. Lauschet, ali pa bivšega senatorja Roberta J. Bulkleya, da bi sprejela kandidaturu.

Da so vzeli okrajni uradniki ob enajsti uri problem v roke, je njih bojazen, da bo prihodnje leto pri volitvah izgubljen ves demokratski tiket, ako bodo demokratje še naprej razcepljeni.

Sledeči okrajni uradniki so bili navzoči, ali zastopani: okrajni komisarij, okrajni koroner, okrajni inženir, okrajni rekonder, okrajni blagajnik, okrajni šerif, okrajni avditor, okrajni pravdnik. Vsi uradi so v demokratskih rokah.

Včeraj popoldne so se zopet zbrali okrajni uradniki k posvetovanju. Navzoč je bil tudi bivši senator Robert Bulkley, na katerega so vsi apelirali, naj bi sprejel kandidaturu za župana. Pozneje je prišel k seji tudi sodnik Lausche, katerega so tudi vprašali, če bi hotel biti kandidat. Sodnik Lausche je pa odklonil in apeliral na Mr. Bulkleya, da sprejme. Senator ni rekel ne da ne bo, ne da bo. Danes popoldne se okrajni uradniki zopet zbere in tedaj se pričakuje, da bo eden izmed teh dveh, ali sodnik Lausche, ali pa senator Bulkley sprejel kandidaturu.

Roosevelt želi naseliti ljudi v okrajih na zapadu, kjer so posekali gozdove

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je priporočil kongresu daljnosežni program, da se zopet naseli in obljudi 86 okrajev v osrednjem zapadu, kjer stoji prazne velike parcele nekaj posekanih gozdov. Ti kraji se nahajajo v severnem Michiganu, Wisconsinu in Minesoti.

K temu programu bi bil potreben kapital, ki ga naj preskrbi kongres. S tem denarjem bi se napravilo posojila naseljencem, ki bi hoteli začeti tukaj obdelovati rodovitno zemljo, ker zemlja v teh krajih je še v deviškem stanju.

Roosevelt je že pred enim letom imenoval poseben komitej, ki je proučeval te kraje in uspeh tega preiskavanja je to Rooseveltovo priporočilo kongresu. Ti kraji merijo v obsegu 57,000,000 akrov zemlje. Tukaj je nekoč cvetela lesna industrija, danes so pa ljudje, ki so še ostali, navezani samo na relief.

PREMOČAN OTROK

Trinidad, Colo. — Lloyd Wayne, star 4 leta, je s tako močjo udaril s težkim kladivom po nakovalu, da je od tega odletel kos železa in se zaril fantku v prsa, kjer mu je prerezal srčno žilo.

Smrt radi dežja

Salem, N. Y. — Farmar Filip Stannard je nalagal seno, ko je začelo napravljal k dežju. Ves vesel, da bo dobila zemlja moč, je naglo pognal konje in v diru zapeljal voz na skedenj. Tam so se pa tla udrla in voz je pokopal farmarja pod seboj.

K molitvi

Članice sledečih društev se prosijo, da pridejo k molitvi za pokojno Rose Jera, na 5809 Prosser Ave. Članice Marije Magdalene št. 162 KSKJ naj pridejo ob dveh popoldne in članice podružnice št. 25 SZZ pa zvečer ob sedmih. Vežbalni krožek ji bo tudi izkazal zadnjo čast. V četrtek ob devetih pa naj se članice udeležijo pogreba.

Seja Čričkov

V petek večer po pobožnosti se vrši seja staršev Čričkov. Vse starše se prosi, da so gotovo navzoči.

Ni hotel biti baron

Milwaukee, Wis. — Rev. Hugh McMahon iz jezuitskega reda, je bil 31 let regent pa univerzi v Marquette. Ko je umrl, so doglali iz njegovih papirjev, da je bil edini živeči naslednik baronstva in velikih posestev v severni Irski, ki spadajo k temu naslovu. Toda Rev. MacMahon ni hotel omadeževati svojega imena s tem, da bi prisegel zvestobo kralju in tako je zdaj z njegovo smrtjo baronstvo propadlo in posestva je dobila vlada. Baronstvo in vse drugo mu je pripadlo po smrti njegovega strica.

Denar požrl

Allenton, Pa. — Alvis Murray je bil v cestnem tepežu precej poškodovan. Došla policija ga je odpeljala v bolnišnico. Tam je Murray videl, da mu je izginilo iz denarnice \$9. Ostal mu je še desetak. No, tega pa ne bo nihče hamal, je rekel, ga stlačil v usta in požrl.

Ženo potegnil iz vode

Joseph Novak iz 60. ceste je videl, kako je v znožju 70. ceste skočila neka ženska v jezero. Kar oblečen se je Novak zagnal zanjo in jo rešil iz vode. Žensko so poslali na opazovalnico na policijsko centralno postajo.

Heil, Hitler!

Župan Burton in direktor Ness, ki sta včeraj zjutraj prišla pred tovarno Fisher Body, sta bila neobrita in videlo se jima je, da nista dosti spala. Ko je šla mimo njiju Fay Thomas, voditeljica ženske pomožne unije, ju je pozdravila s "Heil, Hitler!" Ljudje naskreg so prasili v glasen smeh, in namuznil se je tudi ata župan.

Boj med A. F. of L. in CIO za nadvlado

Detroit, Mich. — Tukaj se je pričel odločen boj med CIO in A. F. of L. za nadvlado v avtni industriji. Ameriška delavska federacija se bo poslužila avtne unije, kateri predseduje Homer Martin in katera je začela zadnje čase izgubljati članstvo. 35 izurjenih organizatorjev iz vseh krajev Zed. držav je dospelo v Detroit, da dobi zadnja navodila v tej kampanji za novo članstvo. Uradniki Ameriške delavske federacije pravijo, da se bo stavka pri General Motors izjalovila in da bo od tega imela velik dobiček A. F. of L., ki bo dobila novo članstvo radi nezadovoljstva z vodstvom CIO. Geslo v kampanji bo, da samo Ameriška delavska federacija nudi delavstvu varnost in stabilnost.

Radi domovine v smrt

Riverside, N. J. — Arthur Littman, star 64 let je ljubil Zed. države. Njegova žena Ana je imela raje Nemčijo, odkoder je prišla pred 17 leti. Hotela je nazaj, on je pa hotel ostati tukaj. Prišlo je med njima do prepira, udaril jo je, nato ustrelil in potem še sebe. Oba sta ostala tukaj.

Papeževa poslanica

Vatican City. — Kakor se doznava, bo papež Pij XII. izdal svojo prvo encikliko na 15. avgusta. Vatikanski tajnik, msgr. Antonio Bacci, bo predložil besedilo v latinščini papežu v odobrenja v petek. Enciklika se bo največ bavila z današnjim svetovnim položajem, katerega papež zelo pazno zasleduje.

Kabelski pozdrav

Mr. in Mrs. Frank Jakšič sta poslala iz domovine po kablu obvestilo, da sta na 30. julija srečno dospela v Trst, kjer ju je pričakal g. August Kollander. Še isti dan so se odpeljali v avtom v Ljubljano, odkoder pošiljajo najlepše pozdrave.

MESTNI STROKOVNI DELAVCI BODO ŠLI K WPA DELOM

Ker vlada pomanjkanje strokovno izučenih delavcev pri WPA projektih in mora vsled tega več takih del počivati, da morajo biti radi tega doma tudi drugi delavci, je mestna administracija odločila, da gredo mestni strokovno izučeni delavci na WPA projekte. Nekaj čez 100 takih delavcev bodo premeštili in sicer bodo prideleni k cestnim in odvodnim projektom. S tem se bo lahko pričelo zopet delo pri

Prohibicija v Indiji! Pobuna radi novih davkov

Bombay, Indija. — Včeraj je bila vpeljana po vsej Indiji prohibicija. Ker bo pa vlada vpeljala nove davke radi izgube alkoholnega davka, je bila v Bombay velika pobuna, pri kateri je prišlo do streljanja. Upri so se Moslemi, ki so napravili izgrede, da je moralo nastopiti 1,100 policistov. 70,000 oseb je korakalo v protestni paradi.

Vlada pričakuje še več demonstracij, ko bodo domačini enkrat videli, da Evropejci in indijski principi lahko dobe opojno pijačo, drugi domačini pa ne. Opojna pijača se bo lahko dobila s posebnim permitom, toda piti se ne bo smelo v javnih prostorih.

Vlada bo izgubila nad \$8,000,000 letno z vpeljavo prohibicije. V ponedeljek, ko je bil zadnji dan, da se je smelo prodajati opojno pijačo, so se ljudje navahili na gostilne in pili na žive mrtve. Niti iz kozarcev niso pili, ampak kar iz steklenic, da je šlo hitreje. Drugi so pa zopet nabirali prazne steklenice v upanju, da jih bodo pozneje dobro prodali.

Španski begunci se vračajo

Hendaye, Francija. — Španska nacionalistična vlada se je odločila, da sprejme nazaj 50,000 vojakov bivše lojalistične vlade, ki so zbežali na Francosko in ki se zdaj nahajajo v francoskih koncentracijskih taboriščih. Vsak teden jih bo prišlo čez mejo domov 2,000 začeni ta teden. General Franco je pristal na to potem, ko je francoska narodna banka odločila, da izroči Francovi vladi vse zlato, ki so ga poslali rdeči za časa njih vlade v Francijo. V Franciji se nahaja zdaj kakih 300,000 Špancev, katere preživlja Francija na svoje stroške.

RESEN PROBLEM ZA POGREBNIKA

Mentor, O. — Tukaj je umrl 41 letni John Cooper, ki je tehtal 456 funtov. Pogrebniš si je belil glavo, kje bi dobil zanj krsto. Po vsem Clevelandu jo je iskal, pa je ni mogel dobiti. Naročiti jo je moral iz Erie, Pa., da so jo naredili posebne mere.

Važna seja

V četrtek ob osmih se vrši zdajnja predkonvenčna seja podružnice št. 3 Slovenske moške zveze. Ker bo ta seja zelo važna, se prosijo vsi člani, posebno delegati in namestniki, da se seje gotovo udeležijo; vrši se v navadnih prostorih.

Na počitnice

Jean in Marie Debevec, hčerki Mr. in Mrs. John Debevec iz 1284 E. 168th St., sta na počitnicah v Rockwood, Pa. Mnogo zabave jima želimo.

kakih 100 projektih v ponedeljek. Kakih tri do štiri tisoč delavcev bo zopet lahko pričelo z delom, ki so bili zdaj doma, ker so bili projekti zaprti. 1,119 delavcev je bilo odslovljenih od WPA, ker niso prišli na delo pet dni. Včeraj je piketiralo pred mestno hišo kakih 50 delavcev v protest proti odredbam WPA. Nosili so napise, ki so napadali gov. Brickerja, župana Burtona, kongresnika Benderja in senatorja Tafta, vsi republikanci.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 9117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
 Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
 U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$4.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 178, Wed., Aug. 2, 1939

Zakaj ni kandidatov?

Menda bo to leto zapisano v zgodovini Clevelanda, da demokratje ne morejo dobiti toliko časa županskega kandidata. Vsi vplivni demokratje so bili že vprašani, pa vsak odklanja.

Nasproti tej situaciji pa lahko postavimo druga leta, ko smo imeli toliko kandidatov, da smo jih za božjo voljo prosili, naj jih pol, ali vsaj nekaj odneha.

Da vlada letos taka antipatija do kandidiranja, je največji vzrok razkol v demokratski strani v okraju Cuyahoga. To bi bil morda en vzrok, vendar pa ta ni samcat.

Kakor se sliši, je ameriško časopisje že naprej namenjeno, da zopet podpira sedanjega župana Burtona. Ameriško časopisje ga je izbralo za prvi termin, ga ponovno izvolilo za drugi termin in ga namerava izvoliti za tretji termin. Tako se vsaj sliši.

In če drugi, ki bili sicer pripravljeni kandidirati, že naprej vedo, da bodo imeli vse ameriško časopisje proti sebi, potem tudi vedo, da nima prav nobenega pomena kandidirati, zapravljati čas in denar v kampanji.

Brez podpore vsaj enega ameriškega časopisa je zmaga skoro nemogoča. Res da se včasih primeri, da prodre kak kandidat tudi brez naklonjenosti časopisja, toda mora že biti to posebne vrste kandidat in tudi časi za to izvanredni. To pa ni slučaj letos.

Kvečjem, če bi se pojavil tak kandidat, da bi ameriško časopisje ne moglo biti naravnost proti njemu, čeprav bi ga sicer ne podpiralo. Moral bi biti kandidat brez madeža, človek izrednih zmožnosti in vrlin, proti kateremu ameriški časopisi ne bi mogli pisati, če si ne bi hoteli nakopati na glavo jeze naroda.

Tudi take možne kandidate imamo, kot na primer sodnik Frank J. Lausche, ali pa bivši senator Robert J. Bulkley. To bi bila dva kandidata, ki bi zmagala, ker sta nad vsako kritiko, pa naj bo to po svoji osebnosti, ali pa po svojem javnem službovanju na sodnji, odnosno v senatu Zed. držav. In zdaj pa pride ameriško časopisje in mlo toži, zakaj da se ne najde kak kandidat, ki bi si upal premagati Burtona. Vabijo in prosijo kandidate, čeprav že vnaprej vedo, da jih ne bodo podpirali in da kandidirajo brez upa zmage. To se pravi držati v eni roki sol, v drugi, za hrbtom, pa palico.

Važnost moje osebe

"Da, mislim, da sem važna oseba. Čeprav sem navaden delavec v tovarni, kjer dela še dva tisoč drugih. Čeprav bi moje delo lahko opravljali vsaki drugi, pa se kljub temu čutim, da sem važna oseba.

To pa zato, ker živim v deželi, kjer vsak lahko to misli, v deželi, kjer je bodočnost v mojih lastnih rokah. Lahko sam odločam v veri, v politiki in osebnih zadevah. Z mojim delodajalcem se ne strinjam v veri in tudi ne v politiki, vendar, dokler vestno opravljam svoje delo, me nihče ne preganja.

Važnega se počutim, ker dobivam tedensko plačo, ki preskrbi kruha, streho in obleko za mojo ženo in otroke. Važen sem, ker pošteno plačujem obroke na ledenico, kar pomaga drugim do zaslužka. Plačujem asesmente za zavarovalnico, ki mi varje družino in dom. Plačujem davke, da imajo zaslužek governerji in predsedniki, da se gradi ceste, mostove in jezove, da se vzdržuje armada in pomaga potrebnim.

Važnega se počutim, ker lahko volim po svojem prepričanju. Važen sem, ker vzgajam sina, ki pravi, da bo postal šofer, ko bo velik, pa bo morda predsednik Zed. držav. Kar ga bom naučil zdaj, je važno. Važno bo zanj in za človeško družbo, če ga zdaj v mladosti učim o varčnosti in poštenosti.

Važnega se počutim, ker smem misliti po svoje in delati po svoje. Čeprav mi je trdo delo in starost upognilo hrbet, pa držim glavo pokonci, dokler sem svoboden ameriški državljan, zavedajoč se svoje državljanske pravice v deželi, kjer je vsakemu dovoljeno biti svoj gospodar."

Tako si je mislil delavec, ki se šel zvečer iz tovarne domov. In niso to besede enega posameznika, ampak so besede milijonov drugih v tej svobodni deželi.

Kaj pravite?

V Buffalo, N. Y. je umrla neka bogata ženska. V svoji oporoki je volila \$1,000 za rejo svojega osirotelega psa. Psu je postavljen za varha njen bivši šofer, ki dobi ostali denar, kadar se kuža stegne. Po našem mnenju se pes ne bo dolgo veselil bogate dediščine.

V nekem italijanskem mestu se je pojavila na ulici 39 letna Marija Piombo, ki je hodila gor in dol po cesti z napisom: "Rada bi dobila moža, četudi je že nekoliko obrabljen!" Policija ji je kmalu dopovedala, da se v Italiji lahko dobi čisto neobrabljene moške brez javnega vabila.

Bog me varuj mojih prijateljev, sovražnikov se bom že sam, bo lahko je vzdihnil predsednik Roosevelt. Ker ne republikanci, ampak konservativni demokrati v zvezi z republikanci so bili, ki so mu prekrizali izpeljavo raznih načrtov novega dela in kar je najbolj važno, demokratje so mu z sprejetjem Hatch postave prekrizali vsako upanje na tretji termin. V koliko je to v korist demokratske stranke, bo pokazal čas.

BESEDA IZ NARODA**Ob 50-letnici**

Piše Anton Grdina

Danes boste brali dopis, ki se nanaša na 50 letnico. Kajne to je že pol stoletja. Mi si mislimo, ko je človek star 50 let, je že med tasterimi. Tu se pa ne gre radi starosti, ampak ta dva o katerih bom sedaj napisal, sta že 50 let v Ameriki. Evo vam jih:



Mrs. Terezija Kmet

Mrs. Theresa Kmet (mati) in Frank Jakšič (sin).

Dne 12. julija je minilo 50 let, odkar sta se pripeljala v Cleveland, Mrs. Theresa Jakšič kot mlada mati s svojim sinom v naročju. Prišla sta za očetom, oziroma soprogom Frank Jakšičem, ki je došel sem eno leto in pol pred njima in sicer leta 1888. To je dolgo od tega, sam mislim, da sem že dolgo tu, pa sta bila Jakšičeva mati in sin Frank celih osem let pred mano, dasi sem jaz tu že 42 let. Ali ne mislite, da je potrebno, da se take malo opiše?

Da, na vsak način in če kdo zasluži popisa, smo ga dolžni materam, posebno še takim, ki se odlikujejo z velikodušnimi dejanji do revnih in potrebnih družin.

Poglejmo malo bolj globoko, kdo je kdo in kaj je kdo napravil dobrega za druge. Navadno bomo našli največ zaslug pri materah. Pri materah, ki imajo usmiljeno srce s katerim premagajo vse, še tako hude čase, polne skrbi in siromaštva. Nekaj izrednega bomo našli pri tej materi. Naj ta njen popis sije žarke, še na druge matere, ki so jo tudi posnemale. Če hočemo biti pravični, moramo razmišljati, zakaj jim gredo zasluge, da ne bomo pisali brez resnice. Zato hočem biti jase in potrditi to, kar je napisano o materi ali o materah.

Te matere so skriti zaklad našega naroda, ki delujejo tiho in opravljajo samaritanska dela. Za vse to malo kdo kaj ve, kdo jim da kakšno priznanje? Ko bomo to razmišljali, se bomo sami prepirali in videli odkod vse to prihaja in zakaj ta požrtvovalnost, kdo jo povzroča v srcu, da prihaja na dan in vrši taka samaritanska dela.

Da bomo resnično lahko vedeli, kdo so bili tisti, ki so zidali temelje naselbini, moramo začeti prav tam, kjer se je naselbini delala podlaga. Danes lahko reče eden ali drugi in govori o kakem narodnjaku in se mogoče kje pri "bari" še malo potrkra, klopuček potegne na stran, ko je naselbina že urejena in od te naselbine in narodnih ustanov precej narodnjakov služi svoj kruh. Malokateri ali pa so prav redki med njimi, ki vedo, kako se je delala podlaga naši metropoli. Tisti, ki so ji delali podlago, danes ne štejejo nič pri teh, ki pri barah modrujejo. Če bi taka osamljena mamica, prišla v tako narodno stavbo bi jo, da tako rečem, začudeno pogledali in rekli: "Kaj pa išče v tej prostori, saj ne spada sem." Pa so le take matere največ storile, da se mnogi danes lahko šopirijo, ponašajo in ošabno obregajo ter

pomilovalno ozirajo na tiste dobre in pobožne mamice, katerim gre vsa čast in priznanje pred vsemi naprednjaki. Zakaj to trdim je razlog tukaj:

Naselbina se je začela že nekaj pred 50 leti. Začela se je s takimi težavami, da je onim, ki so dospeli v Ameriko 20 ali 30 let pozneje, težko verjeti in ne bodo hoteli tega, kar pišem ne priznati in ne razumeti.

Zakaj toliko poudarjam o zaslugah mater, imam dovolj vzrokov. Kar velja v tistem izreku: "Tri vogale hiše, le žena drži pokoncu." To je bilo že v domovini, kjer je bil ta izrek že izrečen.

Žena in gospodinja, naših družin v Ameriki, pa je tiste čase daleč presežala omenjeni izrek. Bila je sužnja v pravem pomenu besede, le malo je bilo družin, da bi bile izjeme, stvar je enostavna. Ko so prihajali prvi naseljenci, samo na poskušnjo v Ameriko, niso prihajale ženske takoj z njimi, malo katera, zato je bilo pomanjkanje ženskih in tiste, ki so bile so bile preobložene in zaposlene z delom. Žensko delo takrat, se ne da primerjati z današnjim in je, kakor noč in dan. Sedaj nikdo, ki se je rodil zadnjih 25 let, sploh ne more verjeti, da je bilo kaj takega sploh mogoče. Ko matere sedaj pripovedujejo svojim otrokom, kako je bilo pred leti, ti sploh ne verjamejo in pravijo, da če je bilo vse to res, je bila mati brez glave in brez pameti, ker je tako delala. Pa bilo je resnično, matere so trpele in delale in prav so imele.

Zato so danes komodni njihovi sinovi in hčere in predno bodo doživeli starost svojih staršev, bodo pogledali v preteklost in se spomnili materinih besed in bodo spoznali velikansko razliko življenja, takrat in danes. Dokler niso začele prihajati za možmi naše žene, se ni mogla začeti razvijati naša naselbina, kajti možki so se selili sem in tja in kakor hitro so zaslužili za karto, so se vrnili nazaj v domovino. Amerika jim je bila zoperna, pustila in kruta. Šele ženske so bile tiste, ki so napravile Ameriko prijetno, da so možje ostali tu in si ustanovili svoj dom.

Dovolj dobro vem, kakšna moda je bila takrat in naše drage žene. Kdo je poznal kakšno modo in kdo si je lepoticil obraz? Kdo je strigel ženskam lase in jih lepoticil na vse raznovrstne načine, kaj še! "Žena je za v kuhinjo so rekli," mož je najel velik prazen "haus" in povedal delavcem v tovarni, da lahko pridejo na stanovanje. Delo v tovarnah takrat in danes! Po 10 in 12 ur in še poleg tega nadurno delo. Stanovalec v hiši, pa je bilo zopet po ene 10 do 12. Vsakemu je bilo treba kuhati zajtrk, s seboj za kosilo posebej in zvečer je, pa vsaki zopet do bil večerjo, kadar se je vrnil z dela in to je trajalo do desete ure ali pa še dlje in vsaki večer. Tedenje čase so imeli naši ljudje vse drugače težja in umazana dela kot pa danes in ženske so imele polne roke dela, poleg vsega drugega hišnega dela pa še s perilom.

To je bilo nagradno delo za vsako mlado nevesto, ki se je poročila z ženinom — delavcem, ali pa za ženo če je prišla za možem. To delo ni poznalo presledka, tudi nedelje niso imele proste. Seveda se je množila tudi družina in ne tako kot danes, po eden ali dva, kar eden za drugim so prihajali. Masvoje rame in garala je leta in leta. Marsikatera je omagala in legla v grob.

Toda slovenska mati je močna, je hrabra, je neumorna in vredna vsega občudovanja. Poleg vsega svojega dela pa ni pozabila, še na druge človekoljubne dolžnosti, do svojega bližnjega. Zadnja je legla k počitku in

zopet je bila prva, ki je bila na nogah.

Tiste požrtvovalne matere, ki so se s svojim požrtvovalnim delom povspele, da so pričele malo trgovino, so bile ljudem tudi prvo zatočišče v družinskih potrebah. Takrat so bile vse nove in mlade družinice revne. Možki, ki so delali po dolge ure, so tiste čase zelo malo zaslužili. Dekleta, ki so se poročile, so bile same brez prihrankov, ker so le malo zaslužile in največ, pa se jih je poročilo v par tednih, ko so prišle v Ameriko. Tako so nastale nove družinice, revnega stanja. Po teh družinah vam hočem prikazati naše matere pionirke, ki so malo že bolj napredovale, so takim revnim družinam tudi samaritansko pomagale.

Tukaj pride v poštev "Jakšetova mati," kakor so jo radi nje velikodušnosti nazivali v naselbini. Zakaj "mati"? Omenil sem že, da so se množile mlade družine in z njimi mlad naraščaj, treba je bilo "botre," namreč take dobre matere, ki bi prišla revni družini na pomoč, ko je bila nujna potreba za botro.

Pojasnim naj vam, da takrat in danes, je v tem velika razlika, namreč v tem, kdo naj bo boter ali boterca. Takrat so bili številni krsti in malo botrov, a danes pa je ravno obratno, malo krstov in dosti botrov. V tistih časih, ko se bali prositi koga za botra, ker se je slednji branil, ker ni imel sredstev; pomoč v družinah, pa je bila toliko bolj nujno potrebno, zato so šli za botre navadno le tisti, ki so bili vsaj malo na boljšem stališču in so imele srce za revne družine. Ena tistih mater je bila tako imenovana "Jakšetova mati."

Kakor so mi povedali, je šla ona za botro več stokrat in to veliko pomeni, kdor hoče razumeti. Taka dejanja so dejanja ljubezni do bližnjega in pomoč v potrebi in taka dejanja se ne more nikdar dovolj opisati, če bi kdo hotel pravično označiti.

Vem, da ta mati pohvale ne pričakuje. Vem, da jo bom užalil, če še kaj k temu dodam. Nisem tega napisal, da bi se njej dobrihal, ona niti tega ne pričakuje in tudi ne mara. Napisal sem to zato, da bi se biseri prave narodne in katoliške zavesti ne pozabili med nami vsaj toliko časa, dokler še živimo. Naj ostane vsaj nekeje zapisane, kdo je bil ta rod, kdo in kaj so bile te slovenske matere, ki so na ta način delale podlago naši naselbini. Če bi naselbina, ne imela tako naklonjenih in požrtvovalnih prvih družin, kakor je bila poleg Jakšičeve, še družina rajnega John Grdinata, katerega soproga Marija še živi in je mati soproge sina Franka Jakšiča in še več takih družin je, ki so po materinsko skrbale, za vse tačrat prihajajoče nove pare, ki so vstopili v zakonski stan. To je dalo naselbini podlago, da so mnogi radi naklonjenosti in prijaznosti teh družin, se naselili in ustanovili v sredini slovenske naselbine, ki se je potem širila ob cesti sv. Clara.

O dobrotelosti teh mater, sem omenil samo eno primerko "botri," prav nič manj požrtvovalno, pa niso postopale v vseh drugih ozirih. Tisti, ki je prej prišel v Ameriko, je moral stati drugim ob strani, kar niso moge same matere (da moze oprostim, ker so bili prevec zaposleni z delom) so nadomestili njihovi otroci. Mi vemo, da takrat ni bilo naših domačih advokatov in zagovornikov. Bilo pa je takrat veliko slovenskih gostilen in življenje brez izobrazbe. Ljudje so mnogokrat prelomili mestne postave in so bili odpeljani na policijske postaje. Ljudje takrat niso znali jezika in za vsako potrebo, so morali imeti tolmača ali pomočnika.

Par takih je bilo pri John Grdinatu, namreč njegov sin John, ki je danes trgovec in poznani slovenski "čarovnik," njegova sestra Mary, rajna Mrs. Haffner, pri Jakšičevih pa je bil sin

Ce verjamele al' pa ne

Sobota popoldne je. Rad bi šel malo pobožat paradižnike in solato, pa kumare, pa mi je ljubi deček rekel zapik. Bog ga daj, pa magari če ne grem nikoli več izpod strehe. Kajti hudo so že jamrali sadovi mojega spomladanskega prekopavanja in zija je obračali oči proti nebu. Pa je prišlo izpod neba v moči, da so se razpoke zalile in jaz sem se ob

Frank. Lahko bi rekel, da so bili to naši prvi slovenski advokati, ki so reševali tiste, ki so se pregrešili zoper postave.



Frank in Anka Jakšič

Tako je prišel sedaj v naš popis, tudi sin Frank Jakšič, ki letos obhaja že 50 letnico, odkar ga je njegova mati sedaj Mrs. Theresa Kmet, kot malo dete prinesla v Ameriko. Naj vam povem, kaj mi je povedala mati o svojem sinu, takole je rekla: "Veste, takrat najbolj sloviti advokat v mestu, je hodil povpraševati našega Franka, ki je bil še mlad šolar, za razne nasvete glede sodnijskih postav."

Frank Jakšič je bil res nadarjen Francelec, ki se je vedno, od svojega prihoda v Ameriko pridno učil in študiral. Da ni on tako zgodaj zgubil svojega očeta, bi bil on gotovo prvi slovenski advokat v Clevelandu. Toda po smrti očeta, je moral radi ostale družine priskočiti svoji materi na pomoč v trgovini in tako opustiti nadaljnje študiranje. Znal pa je Frank vse, kar se je v zgodnji mladosti naučil, je v zgodnji mladosti naučil, tudi pozneje dobro porabiti. Frank je mnogim našim ljudem pomagal z dobrimi nasveti, nikdar in nikomur ni odrekel pomoči. Bil je kri, krvi svoje matere, o kateri vsakdo ve, kako velikodušna je bila.

Ob priliki 50 letnice, bivanja v Ameriki in 25 letnice poroke, si je Frank s svojo soprogo Aniko roj. Grdina, privoščil potovanje in obisk stare domovine, da še enkrat vidi žužemberk, dom svojih staršev. Slavljenca sta vzela s seboj nov avtomobilček in se bosta prav prijetno popeljala na lepo Dolenjsko in si ogledala, tudi druge kraje. Kdo bi jima ne privoščil počitka in razvedrila, ki sta si ga zaslužila. Le prav veselo se zabavajta in prinesita nam lepih spominov!

Če pogledamo v družinski zapisnik, bomo videli, da je Mrs. Theresa Kmet vdova, rojena Pečjak, poročena Jakšič, doma iz vasi Peševca, fara Šmihel pri Žužemberku, p. d. Turkova, ki je dospela v Ameriko 12. julija 1889, torej ravno pred 50 leti. Njen rajni soprog Frank Jakšič, je došel leto in pol poprej. Poročil ju je župnik Tavčar.

Mrs. Jakšič-Kmet je bila rojena 7. februarja 1868 in je sedaj stara 71 let. Po smrti prvega soproga Franka Jakšiča, je bila vdova štiri leta. Drugič poročena, sta živela z rajnim Fr. Kmetom zadovoljno 31 let. V prvem zakonu se je rodilo troje sinov in tri hčere. Dva sina sta že umrla. Žive pa še: Frank, Theresa por. Mlaček, Josephine por. Alich, Dorotheja por. Simens. Iz drugega zakona pa so: Victorija, Alice in Vida. Mati je lahko vesela tako lepo izobražene družine, ki ji na stara leta slajša življenje.

Poleg tega se nahaja brat Mike Pečjak v državi Colorado, v stari domovini pa sestra Kmetove matere Ana por. tudi Pečjak. Sonar, pri Jakšičevih pa je bil sin

večerih lahko zagnal pod jablano, del roke pod glavo in pre-mišljeval, da je res lepo na svetu, če drugi opravijo delo zate. Bog ga bodi zahvaljen in sveti Miklavž, ki si nas vselej uslišal, kadar smo te hodili gori na Sliv-nico cukat za nekaj rosice, če že drugega ne.

Torej to soboto, ko nisem mogel ven pod mlo nebo, sem najprej privezal našega Jimmyta k divanu, da mi ni sproti odnesel vseh papirjev, cigaret, svinčnikov in drugo, ki spada k dušni paši, kadar se človek spravi k pisanju, sem se vsedel in si rekel, da bom napisal nekaj spominov od štiritedenkih počitnic, ki sem jih imel za pokoro na tem svetu in ki mi bodo prav hodile na onem, kadar bodo vagali slaba in dobra dela.

Naj napišem nekoliko, kako se človek počuti, kadar te položijo na ploho, te opaluzijo in potem obrezujejo in zopet šivajo nazaj, da postaneš ves drug človek, znatraj in zunaj. Mnogo jih je naših čitateljev, ki so to že predelali in nekateri že po večkrat, pa jih je tudi mnogo, ki sploh ne vedo kaj se to pravi. Naj bo prvim v obujanje sladkih spominov z bolniške postelje, drugim pa v prijazen opomin, kaj jih lahko še čaka.

Če se bo kdo dolgočasil nad tem branjem, naj se zahvali deževni soboti, ki me je spravila od tlake na vrtu in lepo posadila za pisalni stroj.

Takole so mi rekli, da me je nekaj preveč, nekaj pa premalo in če bodo nekaj odrezali, nekaj pa dodali, da me bo ravno prav. Ukazano mi je bilo, naj se pokorno javim na ta in ta četrtek čez tri popoldne v bolnišnici, drugo bodo pa že sami opravili. Na vsak način pa je za potrebno, da pridem osebno, ker brez mene ne morejo nikamor. Kakor niso mogli opraviti brez cigane, ki je imel biti obešen, dokler ni prišel sam tje. Čudno so te stvari.

Nekaj čez štirinajst dni bom imel reliefne postrežbe, so mi rekli. Torej se je bilo treba pripraviti za 14 dnevno odsotnost z doma. Najbolj me je skrbelo, kaj bo z vrtom. Trava me sicer ni skrbela, ker bo poletna vročina že poskrbela, da ne bo prehitro rasla. Sicer je pa vseeno, če raso ali ne, ker ne bomo imeli košnje.

Bolj me je skrbelo drugo, kar sem skril marca in aprila pod zemljo in ki je ravnokar začelo riti iz zemlje. Saj veste, treba je okopavati, puliti plevel, namakati in sploh je treba vsak dan malo podrezati na vrt. Meni to zelo prav hodi, ker se lahko vselej, kadar ukaže Johana kako drugo tlako, izmažem z besedami: jaz moram na vrt! In potem pridem nazaj in trdi temi in ko sem gotov, da je vse meni namenjeno in prisojeno delo opravil kdo drugi, največkrat Johana, če ne more vjeti katerega izmed fantov, ki so se precej po meni vrgli in bi se brez jedi in pižame noč in dan raje igrali, kot pa ob polni skleni opravljali hlapčevska dela. Če bi jim pa človek kaj rekel, bi se jim pa zame-ril.

Torej sem šel in napisal za vseh 14 dni na velik papir vse, kar je treba opraviti vsak dan sproti: ta dan to, drugi dan to itd. Johano sem povišal za diktatorja, ostali generaciji pa zažugal, da se bomo lovili, ko pridem domov, če ne bodo ubogali mame na prvi migljaj. Naj kar tukaj omenim, da so ubogali, če izvzamem zelenjadni vrt, kjer sem v plevelu komaj našel paradižnike, korenček, solato, fižolček in drugo. Da ne pozabim pozneje omeniti in ker je hudo važno, naj takoj povem, da sem peljal prvi dan, ko so me pripeljali iz bolnišnice, svojo hrabro armado na vrt, vzel debelo palico v roke, se vsedel tam pri fencu in so fantički delali ves dan v potu svojega obraza in spravili plevel v pravi kraj, kamor spada.

(Dalje prihodnjič.)

(Dalje na 3. strani)

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Molčal sem. Apači so me ne-
zaupno gledali. Vedeli so, da sem
prosil za Rattlerja, pa mislili, da
bi tudi Santerju rad prizanesel.
Naredil sem se, kot da mi je
prav, kar misli Sam ukreniti, in
legel blizu sirca v travo.

Solnce je zašlo, tema se je na-
redila. Kiowe so zakurili. Nji-
hovi ognji so zaplamteli nena-
vadno močno in visoko. Takih
velikih ognjev si previdni rdeči
bojevnik ne zanetijo, nití ne,
kadar so na lovu.

Njihovi veliki taborski ognji
so me le še bolj prepričali, da bi
nas radi premotili. Mislili bi naj,
da nič ne vejo o nas, jezili bi
jim naj naravnost v past. Pri-
čakovali so nas —

Med tem razmišljanjem se mi
je zdelo, da čujem šum.

Ozrl sem se po tovariših. Mir-
no so ležali. Od njih nobeden ni
povzročil šuma. Napeto sem po-
slušal.

Res, šum se je ponovil. In to-
pot sem tudi čisto razločno čul,
da prihaja iz grmovja za mojim
hrtom. Bil je čisto poseben
šum, kot da bi kdo trgal iz go-
ščave vejo, na kateri visi vpo-
listje. In veja ni bila gladka, tr-
nasta je bila, trnje se je obešalo
v vejevje in le sunkoma, pa se-
ve čisto počasi in rahlo, je nekdo
trgal in vlekel vejo iz grma.

Koj sem vedel, odkod prihaja
šum. Za mojim grmom je med
trema drevesi rastle robidovje in
v njem je nekdo premikal veje-
ve. Lahko, da je bila žival, lah-
ko tudi, da je bil človek. Naš po-
ločaj je bil nevaren, sovražnik je
bil blizu — morebiti je oglednik
tičal v grmu. Skrajno previden
sem moral biti. Pogledati sem
moral za šumom.

Pa kako bom v temi videl, ali
tiči kdo v grmovju? Čisto lahko.
Onstran potoka so se svetili
ognji Kiow. Nas njihov svet si-
cer ni dosegel, pa če sem zlezel
za grm, sem moral na ozadju
svita videti človeka ali pa živali,
ki je tičala v grmu. Treba je le
bilo, da sem se previdno splazil
za robidovje.

Vstal sem in na videz malo-
marno odšel, pa ne v grmovje,
ampak ob strugi navzgor. Ko
sem bil že dosti daleč, sem se obr-
nil v gaj in se previdno plazil na-
zaj za robidovje. Niti moji lju-
dje me niso slišali, čeprav so vi-
deli, da sem odšel.

Kmalu sem bil za robidovjem.
Skozi veje so se bleščali ognji.
Spet sem čul sumljivi šum. Pri-
hajal je iz roba grmičja.

Splazil sem se bliže.

Res — v grmu je tičal Indi-
janec. Pravkar je lezel iz ve-
jevja. Neslišno se seveda ni mo-
gel umakniti. Pomagal si je prav
strokovnjaški in mojstrski s
tem, da je porazdelil šum in tre-
nje, ki ga je povzročal pri umi-
ku, na daljšo dobo. Mesto en-
kratnega glasnega šumenja je
bilo od minute do minute slišati
rahal šum in slišal sem ga samo
jaz, ker sem ležal blizu grma.

Težavno, naporno umikanje se
mu je že skoraj čisto posrečilo.
Z vsem telesom je bil že zunaj,
le glava, ramena in roke so še ti-
čale v grmovju.

Splazil sem se mu za hrbet. Le
roke je še imel v grmu. Zravnal
sem se na kolena, ga zgrabil za
vrat in ga dvakrat udaril po sen-
cu. Tiho je obležal.

Tovariši so čuli zamolčki udar.

"Kaj je bilo —? je vprašal
Sam. "Niste nič čuli?"

"Old Shatterhandov konj je
zatopotal," je menil Dick.

"Odšel je. Kje neki tiči? Men-
da ja ne bo počel kakih neumno-
sti!"

"Neumnosti —? On —? Jih še
nikdar ni počel in jih tudi nikdar
ne bo!"

"Oho —! Ta bi še poiskal
Kiowe in jih posvaril ter San-
terja osvobodil, samo da mu živ-
ljenje reši!"

"Ne, tega ne bo storil. Rajši

ga koj zadavi, ko pa da bi mu
pustil življenje. Smrt Inču čune
in njegove hčerke ga je silno pri-
jela. To ste vendar tudi sami
opazili, ali ne?"

"Morebiti. Toda s seboj ga ne
vzamem, ko pojdem h Kiowam.
Ga prav nič ne potrebujem. Pre-
štetim moram Kiowe in si ogleda-
ti položaj. Šele potem lahko do-
ločimo, kako jih bomo prijeli.
Greenhorn je še, včasih se mu
res katera posreči, pa da bi se
neopažen priplazil do tistihle ve-
likih ognjev, tega pa ni zmožen,
ne! Ti lopovi dobro vejo, da bo-
mo prišli, pripravljeni so, ušesa
napenjajo in le star westman se
jim bo znal neslišno in neopaže-
no približati. Njega pa bi goto-
vo slišali in opazili."

Stopil sem iz grma.

"Motite se, ljubi Sam!" sem
dejal. "Videli ste, da sem odšel,
tule sem in niste me čuli priti.
Ali res mislite, da se ne znam
neslišno in neopaženo približa-
ti?"

"Vsi vrage —!" je vzkliknil.
"Res ste tu —? Niti opazil vas
nismo!"

"S tem ste dokazali, da vam
manjka tistega, česar naj bi po
vašem mnenju meni manjkalo.
Sicer pa so še tudi drugi ljudje
tu in tudi za nje ne veste."

"Kdo? Koga mislite?"

"Pojdite tja le v robidovje,

tam ga bodele našli!"

"Našel —? Koga —?"

"Le pogledjte!"

Vstal je in stopil za grmovje.

Drugi so stopili za njim.

"Haloo —!" je vzkliknil. "Tu-

le leži Indijane —! Odkod pa se

je vzel?"

"Naj vam sam pove!"

"Mrtev je!"

"Le omotil sem ga."

"Kje? Menda pa ne tu v gr-

mu? Odšli ste, najbrž ste kje

na njega naleteli, ga treščili po

sencu pa ga zavlekli sem za

grm."

"Čemu? Ne! Ležal je tu za ro-

bidojem skrit, čul sem ga, ko

je lezel iz grma. Vi ga seveda

niste čuli, ker ste star izkušen

westman. Zlezel sem mu za hr-

bet in ko se je mislil umakniti,

sem ga udaril po glavi.

Slišali ste udar. Saj ste še

vprašali, kaj pomeni, in Dick je

dejal, da je moj konj zastokal."

"Vsi vrage! Res je! Torej je

tičal v grmu! In vse je čul, kar

smo govorili —! Kaka nesreča

za nas, če bi se nam bil izmuznil!

In kako dobro, da ste ga prijeli!

Zvežite ga in zamažite mu usta,

če se ne motim!"

Ampak kako da ni tam pri

svojih ljudeh —? Česa je iskal

toč? Gotovo je bil že pred nami

tu!"

"Tako poprašujete, pa druge

imenujete greenhorne —! Vaša

vprašanja so res prav zelena!

Seveda je bil prej tu ko mi! Ki-

owe vejo, da bomo prišli, vejo

tudi, da bomo prišli po Santerje-

vi sledi. Čakajo na nas in da bi

bili pripravljeni na sprejem, so

postavili tule na sled opazoval-

ca, ki bi jih naj o našem priho-

du obvestil. Toda ker smo prej

prišli, nego so si izračunali, ali

pa, ker je njihov izvidnik pre-

malo pazil, ali pa, ker je morebi-

ti šele pravkar prispel na svoje

mesto, ko smo prijezdili, smo ga

iznenadili pa se je skrivil v rob-

idovje."

"Zakaj pa ni pobegnil k svo-

jim, ko nas je videl prihajati?"

"Ni bilo več časa. Videli bi ga

bili in uganili, da nas Kiowe pri-

čakujejo in da jih je Santer po-

svaril. Mogoče da je tudi zato

ostal v grmovju, ker je hotel pri-

sluškovati."

"Vse to je lepo in tudi čisto

verjetno. Bodisi kakorkoli, na-

ša sreča je, da smo ga našli. Spo-

vedati se bo moral in vse prizna-

ti."

"Čisto nič se ne bo spovedal!

Besedice ne bodele spravili iz

njega!"

OB PETDESETLETNICI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

vrstniki Kmetove matere, ki še
žive so: Mr. Jamšek (šlogar),
Mr. Sadar, Mrs. Mary Grdina in
Mr. Košiček.

Nekaj posebnega, pri tej naši
pionirski družini je to, da je ta
družina ostala vseh 50 let vedno
v isti okolici, kamor je prišla in
se naselila ob svojem prihodu.
Mnogo so preskusili, imeli so go-
stilno in grocerijsko trgovino.
Držali so se vedno v okolici vz-
hodne 40. ceste v takozvanem Zu-
žemberku. Ob tej priliki sem videl
tudi več spominskih slik in med
njimi tudi druga poročna, na ka-
teri je 31 oseb. Mati tudi še zve-
sto hrani sliko svojega prvega
sv. obhajila. Prav tako je skr-
bela, da so se vse take slike ohr-
nile, še za njene otroke, ki o se-
daj že vsi odrasli in zaslužni za
našo naselbino. Res je, da taka
zlata mati ohrani vse dragocen-
osti.

Ako imamo spoštovanje do
raznih zaslužnih oseb, naj bodo
tu vsote najprvo take matere,
ki so zidale podlago naši nase-
lini. Slišali smo, da so se krog
domov takih mater ustanovljali
novi slovenski domovi, ker so se
naši ljudje čutili bolj varne pri
takih dobrih sosedih in preskri-
ljeni, če bi prišli nad nje dnevi
siromaštva, bolezní ali potrebe.

Te naše pionirske matere, so bi-
le vedno prve v hišah, kjer je
nastopila bolezen ali potreba in
v slučaju smrti, pa so bile prve,
ki so prinesle prizadeti družini
tolažbo. Takih mater bi potre-
bovali še več. Take matere naj
žive med nami v največjem spo-
štovanju! Še na mnoga leta!

Lorainski kotichek

Josephine Eisenhardt

Zadnji teden je tukaj umrl ro-
jak Joseph Strosak, stadi 51 let.
Rojen je bil na Rakeu, odko-
der je prišel sem pred 34 leti.
Zapušča suprugo, Veroniko in tri
sinove. Zadnja leta se je popol-
noma odtujil svoji slovenski na-
rodnosti, zato tudi ni spadal se-
daj k nobenemu slovenskemu
društvu, dasiravno je bil pred le-
ti navdušen član tedanjega pev-

skega ruštva "Planinski raj" ter
vnet cerkveni pevec. Naj mu bo
miren počitek v naročju ameri-
ške zemlje.

Pred par tedni se je poročil
mladenič Frank Janežič iz 33.
ulice. Carolina Penora je dekle
poljske narodnosti, kateri je ob-
ljubil, da jo bo zvesto spremljal
skozi bodoče življenje. Tudi mi
želijo dosti sreče v zakonu.

Iz par tedenskih počitnic sta
se povrnila Viljem in Josie Ei-
senhardtova. Kar daleč sta jo
bila pobrala, prav tje na Wil-
lard, Wis. ju je njih mašina za-
furala. Na tamošnjih lepih far-
mah je kar dosti naših ljudi na-
seljenih. Pri poznani družini
ni Anton Debevca (Kranjč
Tone iz Begunj), sta se najprej
ustavila ter prosila za jerperge,
katere sta tudi takoj dobila. Se-
ve, bila sta vseskozi prav imeni-
tno postrežena. Res se jima je
dopadalo tam, da bi bila najraje
kar tam ostala vsaj za par mese-
cev. Pri Debevčevi družini ima-
jo pet krepkih sinov in eno hčer-
ko, ki vsi prav pridno pomagajo
obdelovati veliko farmo ter oskr-
bovati 30 krav in štiri konje.
Zraven tega pa še celo jato per-
jadi in pujskov.

V spremstvu Debevčevih sta
obiskala vse tamošnje bližnje na-
seleznice. Večina teh je bila
pred leti tukaj v našem
mestu naseljena. Prav povsod
so jih prav prijazno sprejeli ter
s pravo slovensko gotoljubnot-
jo potregli. Res, kar prehaliti
ne moreta te naše predrage ro-
jake. Obiskala sta sledeče dru-
žine: Mrs. John Zalar, ki je ma-
ti Mrs. Debevčeve, Joe Ule, Frank
Ule, Math Bombač, Trošt, Je-
lerič in Kranjc. Večina vsi ti
so dobro obstoječi farmarji. Res
da morajo težko delati, imajo pa
vsaj zavest, da so sami svoji go-
spodarji ter od nikogar odvisni.

Josie in Viljem se vsem gori-
omenjenim družinam prav is-
kreno zahvaljujejo, posebno pa
ljubeznivi družini Debevčevi za
vso njih prijazno naklonjenost
in postrežbo. Pravita, da se bo-
sta še drugo leto prav rada zo-
pet tam pri njih ustavila. Kako-
pak, kjer človek preživi prijetne
ure, tje zopet rad pohiti; menda
ja.

V premislek kandidatom in državljanom

Ker mi je precej znano poli-
tično stanje 32 varde v splošnem,
kakor tudi moč in število sloven-
skih volilcev, sem se namenil na-
pisati ta članek, v resen premi-
slek volilec in volilkam, kakor
tudi slovenskim kandidatom, ki
nameravajo kandidirati za con-
cilmane v naši vardi.

Leta 1937 je bilo na dan pri-
marnih volitev oddanih za 3 de-
mokratske kandidate 4,150 gla-
sov, za 3 republikanske kandida-
te 3,900 glasov. Nominiran je bil
en demokrat in en republikanec.
Letos pa je politično stanje, kar
se tiče demokratskih kandidatov
povsem drugačno. Do sedaj je
pričlašanih že šest kandidatov.
Dva sta bolj slabotna in ne bo-
sta dosti štela, oslabil pa bosta
moč drugih. Drugi štirje pa bo-
do približno enako močni. Ako
bi bilo v vardi 6,000 demokrats-
kih glasov s katerimi bi se lah-
ko računalo v primarnih volit-
vah, potem bi se dalo enega no-
minirati, ker je pa le nekako 4-
000 glasov na katere se lahko ra-
čuna in še te razdeliti na šest
kandidatov, pa se lahko vidi, da
bomo "takratko" vlekli, oziroma
jo bodo kandidate.

Posebna nevarnost pa preti
slovenskim kandidatom, do se-
daj imamo že tri in govori se še
o drugih, ki nameravajo kandi-
dirati. Naj ti slovenski kandi-
datje premislijo, da je v primar-
nih volitvah, oddanih samo krog
3,000 glasov slovenskih volilcev
in recimo, da se potegne še 700
glasov druge narodnosti, kjer je
potem mogoče enemu ali druge-
mu dobiti 2,000 glasov, da bo
nominiran, kadar so kandidate
približno enako močni?

V interesu Slovencev 32 var-
de je, da se ti naši slovenski kan-
didatje pogovorijo med seboj in
naj kandidira tisti, ki ima naj-
več prilike biti zvoljen. Ako se
ti naši kandidatje ne morejo spo-
razumeti med seboj, naj član-
stvo Slovenskega demokratske-
ga kluba skliče sejo, kjer se bo
razmotrivalo in pretehtalo te na-
še kandidate ter enega indorsir-
alo, kakor se je to storilo prej-

šnja leta.

Le na ta način nam bo mogoče
zvojevati zmago in izvoliti Slo-
vence, drugače bo ves trud za-
manj. Prej omenjene številke
slovenskih glasov, so dovolj ja-
sen dokaz, da ni prostora za tri
ali več kandidatov za concilmana
v 32. vardi. Republikanci imajo
letos samo dva in močna kandi-
data in možnost je, da bosta oba
nomirana, če se demokratske
kandidate ne omeji na manjše
število.

Radi operacije, kateri sem se
moral podvreči pred par mese-
ci, jaz letos nisem kandidat za
concilmana. Toliko o tem, da ne
bi kdo mislil, da sem sebi gladi-
pot. Želel bi, da se še kdo drugi
oglasi in poda svoje mnenje.

John Rožanc.

EUCLID RIFLE CLUB

Danes je prva sredi v mesecu
in vrši se poleg streljanja tudi
mesečna seja. Udeležite se vsi!
Izid zadnjega streljanja je bil
sleden:

Mandel	18
Lampe	19
Kunstel	12
Sepic	11
Plesic	10
Gubanc	12
Jazbec	16
Zabukovec	16
Krameš	12
Setina	9

C. Lampe, mgr.

PROSVETNI KLUB S. N. D. SE ZAHVALJUJE

Prosvetni klub S. N. D. Doma se
najiskrenejše zahvaljuje vsem
posetnikom piknika Slovenske
šole S. N. D., ki se je vršil 23.
julija, in domovim odsekom, ki
so požrtvovalno sodelovali, da
se je cela prireditev tako vzor-
no završila. Dalje se želimo
zahvaliti za velikodušni dar v
obliki mehkih pijač The Dou-
ble Eagle Bottling Co., Mr.
Potokarju, ki je poklonil pop v
korist Slovenske šole; dalje pe-
kariji Fajdiga in Klančar v S.
N. Domu za cake; Mrs. John
Tavčar, za potico; Mrs. Hrva-
tin in Mrs. Udovič, za potico;
sleden: pa so darovali v goto-
vini: Frank Oglar \$6, Joseph
Zele \$2, J. B. Mihaljevič \$2,
Mrs. Agnes Lunder \$1 in Mr.
Frank Lipold \$1. Dalje se za-
hvalimo dnevniku Ameriški Do-
movini za priobčene dopise v
korist Prosvetnega kluba in šole
S. N. D. Doma. Najlepša hvala
vsem skupaj. Potrebujemo pa
še posnemalce, če bi kdo mo-
gel kaj darovati v gotovini, naj
prinese ali pošlje Mr. Tavčarju
v S. N. Dom.

Za prosvetni klub S. N. D.:
Erazem Gorshe, tajnik.

IZ DOMOVINE

—Peter Jenko, prokurist
ljubljanke trvdke Schneider
in Verovšek, je izdihnil svojo
dušo po daljšem trpljenju.

—V Zaborštu pri St. Vidu
na Dolenjskem je umrla Ma-
rija Kutnar, stara 80 let.

—Na Lescah je umrl Jakob
Eržen, mizarski mojster in po-
sestnik.

—Umrli je v Sp. Šiški vdo-
va ga. Lucija Mohar, posest-
nica.

—Elektrifikacija Gor. Sa-
vinjske doline. Kranjske de-
želne elektrarne v Ljubljani
nameravajo elektrificirati Gor-
njo Savinjsko dolino in v ta
namen zgraditi okrog 40 km
dolga daljnovod visoke napeto-
sti 20,000 W od Braslovč do
Nove Stifte in transformator-
ske postaje v Šmartnem ob
Paki, Paški vasi Mozirju, Na-
zarjih, Rečici ob Savinji, St.
Janžu, Ljubnem ob Dreti, Bo-
žni, Gornjem gradu in Novi
Stifti. Zaprošile so že za o-
brtno odobritev in gradbeno
dovoljenje.

—V Stojncih je v bližini na-
brežja Drave pasel krave 17-
letni pastir Jakob Martin iz

Muretincev. Po nesreči pa je
fant padel v deročo reko in uto-
nil.

—Smrtna nesreča se je zgodi-
la v Rašpohu. 45 letni posestnik
Anton Olstrah je obiral češnje.
Naenkrat se mu je veja oldomi-
la in mož je strmoglavil v globi-
no. Priletel je s tako silo na tla,
da si je polomil obe roki, obenem
pa dobil nevarne notranje poško-
dne. Prepeljan v bolnišnico je
izdihnil.

—Samomr 80 letnega starč-
ka. V Bakovich se je vrgel v Mu-
ro 80 letni Miklavž Cipot. Vzrok
samomora ni znan.

—Smrten padec z visoke češ-
nje. Vidgaj Lojze, posestnikov
sin iz Poljan pri Primskovem, se
je te dni poslavljaj od doma, ker
bi moral nastopiti zapor v Ljub-
jani. Obsojen je bil na štiri me-
sece, ker je bil hranil doma mo-
dele za ponarejanje denarja. Za
slovo je zvečer zlezel na češnjo
in drugo jutro so ga našli pod
drevesom smrtno poškodovane-
ga. Preden je prišel zdravnik,
je nesrečni mladenič preminil.

Lojze je bil dober fant. Njegovi
prijatelji in znanci so prepriča-
ni, da je postal le žrtve usodne-
ga naključja, ko je shranil svo-
jim nepoštenim znancom pripo-
močke za ponarejanje denarja.

—Najdebelejša ženska v Ju-
goslaviji, Saveta Angličelič, je
pred kratkim umrla v Belgradu.
Saveta je bila stara komaj
32 let, pa je tehtala nič manj
kakor 250 kilogramov. Rodom
je bila iz Jagodine, kjer so jo
otroci zasmehovali, ker je bila
že kot mlada deklica nenavad-
no debela. Pozneje so jo najeli
za nek potujoči cirkus. Po vsej
državi so jo razkazovali kot
najdebelejšo žensko v Jugosla-
viji. Največji križ pa so imeli
z njo v belgrajski bolnišnici, ko
se je vanjo zatekla. Komaj da
so našli tako široko posteljo,
pod posteljo pa so morali pod-
ložiti stole, da se blazine niso
vdrlle. Ne da bi mogli ugo-
toviti pravo bolezen, je Saveta že
umrla.

—Smrtna nesreča. Nedavno
je zadela Divjakovo družino v
Ojstriški vasi pri St. Juriju ob
Taboru huda nesreča. Ivanček,
dveletni sinček posestnika, je
jedel na vse zgodaj češnje. Češ-
nja se je otroku zataknila v

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Prvo poglavje

Bilo je na prvo nedeljo v mesecu avgustu, leta 1815, točno ob deseti uri zjutraj, ko je cerkovnik župne cerkve v Sairmeuse trikrat potegnil za yrv cerkvenega zvona, kar je naznanjalo vernikom, da prihaja župnik napram oltarju, da daruje sveto mašo.

Cerkev je že bila nad polovico napolnjena in ob udarcih zvona so nadaljne skupine mladih in starih hitele v cerkev. Ženske so imele na sebi svojo najboljšo obleko, čedno počesane, nekoliko nališpane in živahnih obrazov.

Toda ker so bile enako kočetne kot ekonomične, so prihajale bose, dočim so nosile čevlje v rokah, toda katere so spoštljivo oblekle, predno so stopile v hišo božjo.

V cerkev je prihajalo mnogo več žensk kot moških. Možje so radi postajali zunaj cerkve in klepetali ter s tem vsaj za trenutno igrali sicer običajno ulogo žensk. Nekateri so se pa senčili zunaj na dvoru v senci stoletja starih brez in jelš.

Taka je bila že starodavna navada v vasi Sairmeuse.

In dočim so ženske posvetile dve uri molitvi in Bogu so moški blebetali o tedenskih novicah, o uspehu ali neuspehu letine in pridelkov, in običajno ste jih dobili s kozarci pijače v rokah v bližnjih gostilnah še predno je bila služba božja dovršena.

Za kmete po vsej okolici je bila namreč nedeljska maša kot nekak izgovor za skupni sestanek, nekaka kmečka borza.

Vsi župniki, ki so prihajali na župnijo v Sairmeuse so se trudili, da bi naredili konec tej škandalozni navadi, kakor so jo nazivali, toda očitno so bili vsi njih naporji zaman, kajti kmet je bil pretmasti, da bi si dal kaj dopovedati.

Župnikom se je posrečilo dobiti od kmetov eno samo privoljenje. V trenutku, ko je svečenik dvignil sveto hostijo, so glasni govori potihnil, možje so sneli klobuke z glav, nekateri so celo poklekli in se prekrizali.

Toda vse to samo za trenutek. Govorica se je takoj nadaljevala še z večjo živahnostjo kot prej.

Toda danes ni bilo nikjer opaziti nenavadnega zanimanja. Tiho je bilo med skupinami moških; nihče ni govoril, nihče se ni smejal, nihče preklinjal. Nobenih zlojdev in vragov niso klicali na pomoč; prmejdusanje in druge kletvice so ostale pozabljene.

Dočim niso govorili, pa so kmetje tajno šepetali. Nekak neznana žalost je bila brati na licih vseh; kdor je šepetal, se je globoko sklonil k sosedu; bojazen si lahko opazil pri vseh.

Zdelo se je, da nesreča plava nad njimi v zraku.

Minilo je šele en mesec časa, odkar je bil kralj Louis XVIII že drugič ustoličen v kraljevi palači po zmagonosnih zavezniških.

Zemlja še ni mogla pogoltniti morja krvi, ki se je prelila v bitki pri Waterloo. Mnogo nad en milijon tujezemskih vojakov je mandralo francosko zemljo, pruski general Muffling je bil governor mesta Pariza.

Kmetje v Sairmeuse so se tresli od nevolje in strahu.

Ta kralj, katerega so pripeljali tujezemci v Francijo, nje-

ga so se enako bali kot njegovih strahovitih zveznikov.

Francoskim kmetom je pomenilo ime Burbonec samo strašno breme davkov in zatiranja.

Predvsem pa je pomenil novi kralj za nje pogin — kajti skoro sleherni med njimi je kupil od republikanske vlade večji ali manjši kos zemlje, in sedaj so prihajala iz Pariza poročila, da se vsa ta zemlja morala vrniti nekdanjim gospodarjem, ki so prvotno pobegnili v tujezemstvo, toda so se sedaj vračali z Burbonci.

Ni čuda, da so se z mrzlično radovednostjo zbirali okoli nekega mladega moža, ki se je šele pred par dnevi vrnil iz vojaške službe.

S solzami jeze v svojih očeh je pripovedoval o sramoti in mizeriji, katero so povzročili Franciji vsiljenci.

Pripovedoval je o ropanju v Versaillesu, o moritvah v Orleansu in o neusmiljenih izsiljevanjih, ki so ljudem pustila le golo življenje.

"In ti prokleti tujezemci, katerim so nas izdajalci izročili, se ne umaknejo iz Francije, dokler bomo imeli eno samo steklenico vina še v njej," je vzkliknil.

Po teh besedah je grozeče zavihel roko napram beli zastavi, ki je plapolala nad stolpom.

Njegova upravičena jeza je izzbila največjo pozornost pri poslušalcih, in slednji so ga še vedno z največjim zanimanjem poslušali, ko se začujejo odmevi konjskih kopit po edini kameniti ulici v Sairmeuse.

Groza prevzame vse navzoče. Skoro slehernemu je prenehalo srce biti.

Kdo more trditi, da ni ta jezdec kak angleški ali pruski častnik? Najbrž je prišel, da naznani prihod kakega tujezemskega regimenta, da zapovedovalno zahteva denar, obleko in živež za svoje vojake.

Toda motili so se. Jezdec je bil njih rojak, oblečen v razcapano vojaško bluzo. Z neprestanimi vzkliki je prigajal suho kljuso naprej, ki se je že kar penilo od dolgega napora.

"Oh, oče Chupin je!" mrmra eden izmed navzočih kmetov in se oddahne.

"Da, očka Chupin," pristavi drugi. "Videti je, da se mu strašno mudi."

"Mogoče je stari lopov ukradel konja, na katerem je prihajal k nam."

Ta zadnja pripomba je povedala vse, namreč kakšno ime je oče Chupin užival pri svojih sosedi.

Bil je res eden onih tatov, ki so strah in kuga v podeželskih krajih. Delal se je kot bi delal od dneva do dneva, toda resnica je bila, da mu je delo mrzelo. Ves čas je uporabljal s spanjem in postopanjem v svojem brlogu. Preživljal se je torej samo s tatvino in je moral s tatvino skrbeti tudi za svojo ženo in dva sinova, dva izprijena mlada fanta, ki sta na nerazumljiv način se umaknila vojaški službi.

V tej družini niso uživali ničesar, kar ne bi bilo ukradenega. Pšenica, vino, kurivo, sadje — vse je bilo drugim ukradenega. Lovili so in ribarili ob vsakem letnem času, lovski plen so pa skrivej prodajali, da so tako prišli do denarja.

To je bilo znano vsem sosedom, toda kadar so očeta Chu-

pina preganjali in kadar so ga vjeli, kar se je včasih tudi zgodilo, tedaj niste mogli daleč naokoli dobiti nobene priče proti njemu.

"Teško je z njim," so govorili možje. "Če bi vedel, da ga je kdo zatožil, bi ga pozneje gotovo čakal, kje za kakim grmom in streljal na njega."

Medtem je pa jezdec nategnil vajeti pred gostilno Boef Couronne. Stopil je s konja, korakal preko trga in se približal cerkvi.

Bil je precej rejen mož, to, nekako petdeset let star, mišičast in žilast kot steblo stare trte. Na prvi pogled bi ga nihče ne smatral za lopova. Bil je ponižnega obnašanja, da, celo prijazen je znal biti, toda njegove nemirne oči in izraz na tenkih ustnicah, vse to je dokazovalo, da je vražje prethan in navihan.

Ob vsakem drugem času bi se mu sosedje umaknili, ker so sovražili njegovo družbo, toda to pot jih je radovednost gnala proti njemu.

"Hej, počakajte, oče Chupin," so kričali nad njim, ko so se mu toliko približali, da jih je lahko slišal. "Odkod pa prihajate s tako naglico?"

"Iz mesta."

Za prebivalce Sairmeusa in okolice je pomenila besedo "mesto" deželski trg Montaignac, oddaljeno kake štiri milje in kjer je živel do osem tisoč ljudi.

"Ali ste v Montaignacu kupili konja, na katerem ste pravkar prihajali?"

"Konja nisem kupil, pač pa so mi ga posodili."

Navzoči niso mogli zadržati smeha pri teh besedah, toda Chupin smeha očitno ni videl.

"Da, posodili so mi ga," nadaljuje lopov, "in to v namenu, da vam čim prej prinesem veliko in važno novico."

Navzočih kmetov se zopet poloti silen strah.

"Ali je sovražnik že dospel v mesto?" vprašujejo bolj bojeji z radovednim glasom.

"Da, toda ne oni sovražnik, katerega vi mislite. V mesto je dospel bivši gospodar gradu, vojvoda de Sairmeuse."

"Ah, pa so rekli, da je že zdavnej umrl."

"Motili so se."

"Ali ste ga videli?"

"Ne, ne, jaz ga nisem videl, toda nekdo drugi si ga je ogledal za mene in tudi govoril z njim. In ta nekdo je gospod Laugeron, lastnik hotela v

Montaignacu. Korakal sem danes zjutraj mimo njegove hiše, ko me je poklical. "Hej, stariček," mi je zakričal, "ali mi želite storiti uslugo? Seveda sem bil takoj pri volji. Stisnil mi je novce v roko in dejal: "Pojdite in povejte jim, da vam osedlajo konja, potem pa galopirajte v Sairmeuse, kjer boste povedali mojemu prijatelju Lacheneurju, da je sinoči dospel vojvoda de Sairmeuse. S seboj je pripeljal sina Martiala in dva služabnika."

Sosedje so ga poslušali z bledimi obrazi in stisnjenimi ustnicami, a Chupin je sklonil glavo, vedoč, da je prinesel nesrečno novico.

Toda v resnici je bil prav vesel v svoji notranjosti. In tem trenutku je žel masčevanje za vsa zaničevanja in sramotjenje, katero je moral prenašati od vaščanov. In kakšno masčevanje je bilo to!

Njegove besede so padale počasi in obotavljajoče iz ust, kot bi hotel podaljšati žalost svojih sosedov.

Zdajci pa ga prekrine neki močan mlad fant, ki je bil videti precej inteligenten, in ki je najbrž uganil, kako se Chupin raduje v srcu:

"Kaj nas briga navzočnost

vojvode de Sairmeuse v Montaignacu? Naj ostane v hotelu, dokler ga je volja. Mi ga že ne bomo iskali."

"Ne, ne bomo ga ne!" vzkliknejo ostali z odobravanjem.

Toda stari lopov strese z glavo in nadaljuje:

"Gospod vojvoda vam ne bo delal te sitnosti, da bi ga iskali, kajti prišel bo sam že tekom dveh ur."

"Kdo vam je to povedal?"

(Dalje prihodnjič.)



Connie Bennett, znana filmska igralka se je podala v Evropo na oddih.



Telesna straža angleškega kralja. Uniforma se ni spremenila odkar je bila straža ustanovljena.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-
dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

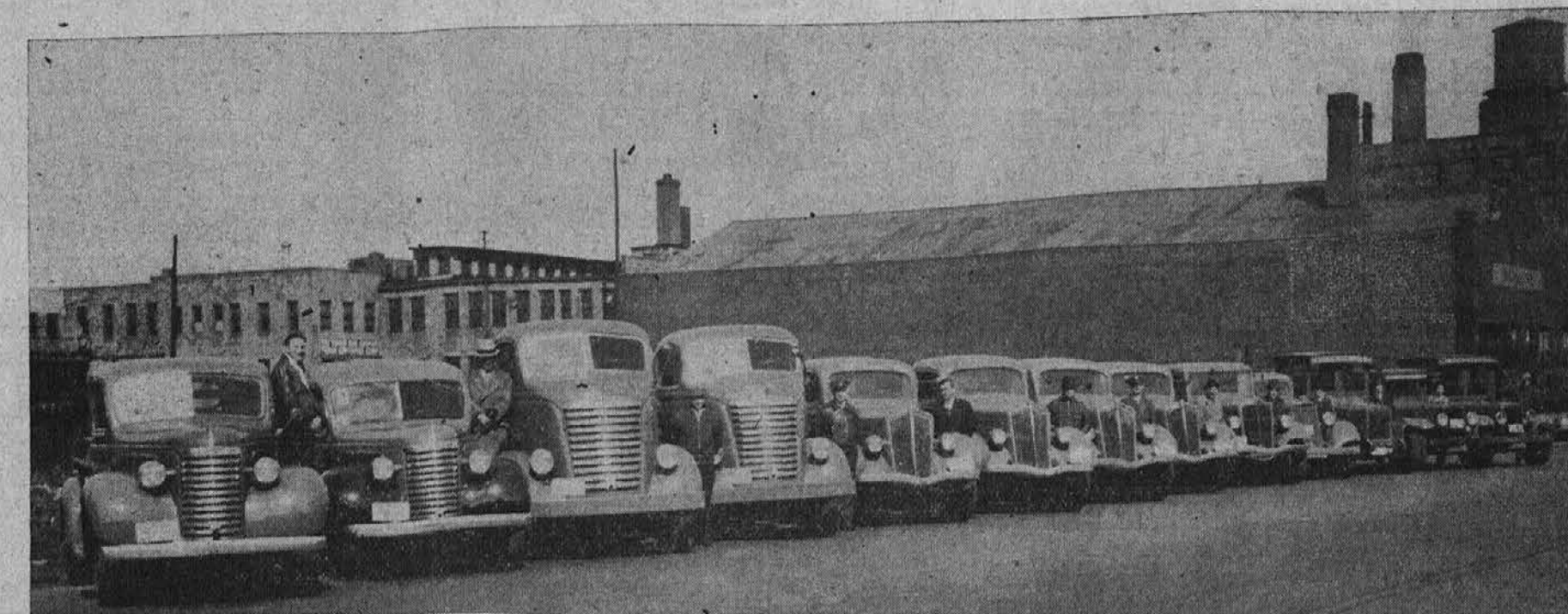
Gorak zrak, para, vroča voda, plin,
olje, air conditioning. — Poprav-
ljamo vse vrste furneze in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ.
PLACATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov
na

715 E. 103 ST. GLenville 9218
Vprašajte za našega zastopnika—Štefan Robash

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnico
dvem osebam na petkovo zabavo
v dvorani cerkve sv. Vida, točno
ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c



Kadar imate svatbo, krstijo, piknik, ali najsi bo kakršnekoli veselice ali prireditve, se vam toplo priporočam z mojimi vsakovrstnimi mehkiimi pijačami. Jamčim vam, da boste dobili najboljše in najčistejše, kar se sploh more dobiti.

Imam tudi več vrste pive kot

ALE in HALF-AND-HALF

POKLIČITE PO TELEFONU HEnderson 4629

in pripeljali bomo najsi bo na dom, v dvorano ali na piknik na farme, kamorkoli želite.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave.

John Potokar, lastnik

HEnderson 4629